

Пра што б хацелася сказаць на II з'ездзе настаўнікаў Рэспублікі Беларусь

Раніцай – матэматыка, пасля абеду – спевы

Вось такіа мае прапановы. Яны павінны зацікавіць усіх, каму неабяковыя лёс сельскай школы. Адзінае, што не можа дазволіць рэалізаваць іх, дык гэта адсутнасць настаўнікаў-спецыялістаў, гзн. настаўнікаў музыкі, выяўленчага мастацтва, фізічнай культуры. Сумяшчальнікі для гэтага не падыходзяць.

Я запрашаю сваіх сельскіх калег выказаць свае меркаванні, унесці новыя ідэі, і талі разам мы падыздем не на словах, а на справе да сапраўднага рэфармавання сельскай школы. А спяшацца трэба, каб ужо на нашым фолуме не

Ніна АНТАНОВІЧ,
настаўніца гісторыі
вышэйшай
катэгорыі.

Бярозаўскі раён

Мяркуйте самі

Ці не занадта?

договір на практиці. На кожну гадзину ўзэмім павінен быць налісаны рабочы план і сцэнарый правядзення. А яшчэ зь бацькоўскай школы, адкрытыя ўрокі і выхаваўчыя гадзіны. Паўтаруся, што гатовага нічога няма. Можна было б карыстацца нейкімі расійскімі метадычнымі часопісамі,

Дык ці трэба ўзмацняць кантроль за настаўніцкай дзейнасцю? Можа даць магчымасць нас-

адзин наставіюн ідзе дамоў, ці
бедае ён, у колькі галдзін кла-
зецца спаць, што робіцца ў яго
ям'і, ці хапае часу на выхаванне
ваіх дзяцей. Галоўнае, ён паві-
нен ведаць, як жыць у яго выха-

яды

АЭР ШАН

Перамога дае шанс

Іллясей Петрусенка (Горкі, гімназія № 1); па матэматыцы прыялі ўдзел 269 чалавек: І месца — Віктар Клешчанка (Орша, сярэдняя школа № 19); па хіміі ўдзельнічала 66 чалавек: І месца — Віктар Чарнуха (Горкі, гімназія № 1);

Пераможцы алімпіяды (І месца) пры паступленні ў акадэмію а любячы спецыяльнасці вызываюцца ад уступнага экзамену па непаведнай дысцыпліне з выс-

уауленням адзнакі “выдатна” і пры іншых роўных умовах маюць перавагу пры залічэнні ў акадэмію. Прызёры, якія занялі II і III месцы, пры паступленні на інжынерныя і біялагічныя спецыяльнасці вызваляюцца ад уступнага экзамену па адпаведнай дысцыпліне з вышэйшым адзнакай

Винікі алімпіады показали, що, як правило, найбільша охоту дабавуюча вучні тых пасаў, дзе вядзецца паглыбленая спецыяльная і індывідуальная адрыхтоўка.

уладзімір ГУДКОУ,
намеснік старшыні
аргкамітэта алімпіяды.

...ые, баскетбольные,
...
...тон, сетки, б/кольца,

у представителей в
2141, м. (0296)292141
27290, м. (0296)011896

Конкурс "Настаўнік года-2001"

Ляці, ляці, крыштальны журавель

повага з педагогічнай навучы, актыўна вывучае і ўкараняе ў практыку сучасныя педагогічныя тэхналогіі. Галоўным прынцыпам у рабоце лічыць выхаванне асобы праз веды.

Па ініцыятыве гэтага настаўніка ў школе створаны інтэлектуальны клуб "Палярная зорка", члены якога займаюць прызавыя месцы ў раённых гульнях "Што? Дзе? Калі?" У школе ёсць скарбонка пазнавальных пытанняў па хіміі і сумежных прадметах — фізіцы, біялогіі, гісторыі і географіі. Вучні чэрпаюць з яе веды, без цяжкасцей паступаюць у вышэйшых навучальных устаноў.

— Сяло будзе жыць, — сказаў у час самапрадстаўлення Сяргей Леанідзвіч, — пакуль будзе сельская школа.

Увогуле гэты чалавек мне падаўся дзіўным рамантыкам. Працу настаўніка ён параўноўвае з морам. Ёсць нешта падобнае паміж імі, разважаў настаўнік. Падабенства гэтае ён бачыць у глыбіні. Толькі ў працы настаўніка, на яго погляд, усяго тры кіты — вучань, урок і творчасць настаўніка.

Калі я слухала Святлану Іванаву Палубятка, мне падалося на нейкі момант, што я апынулася ў тэатры. Краналі яе словы, якія ішлі ад сэрца. Світлана Іванавна, настаўніца беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы № 5 Масцёў, вучыць сваіх выхаванцаў лагічна мысліць і абстрактна разважаць. Праз сваю работу настаўніца праводзіць прынцып думоўнасці. Дабрыня, ісціна і прыгажосць — тыя вартасныя арыенціры,

понава і педагогічнай навуцы, актыўна вывучае і ўкараняе ў практыку сучасныя педагогічныя тэхналогіі. Галоўным прынцыпам у рабоце лічыць выхаванне асобы праз веды.

Па ініцыятыве гэтага настаўніка ў школе створаны інтэлектуальны клуб «Пялярная зорка», члены якога займаюць прызавыя месцы ў раўнянскіх гульнях «Што? Дзе? Калі?» У школе ёсць скарбонка пазнавальных пытанняў па хіміі і сумежных прадметах — фізіцы, біялогіі, гісторыі і географіі. Вучні чэрпаюць з яе веды, без цяжкасцей паступаюць у вышэйшыя навукальныя ўстановы.

— Сяло будзе жыць, — скажаў у час самапрадстаўлення Сяргей Леанідзіч, — пакуль будзе сельская школа.

Увогуле гэты чалавек мне падаўся дзіўным рамантыкам. Працу настаўніка ён параўноўвае з морам. Есць нешта падобнае паміж імі, разважаў настаўнік. Падобства гэтае ён бачыць у глыбіні. Толькі ў працы настаўніка, на яго погляд, усёго тры кіты — вучань, урок і творчасць настаўніка.

Калі я слухала Святланы Іванаву Палубытку, мне падалося на нейкі момант, што я апынулася ў тэатры. Крапілі не словы, якія ішлі ад сэрца. Святлана Іванавна, настаўніца беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы № 5 Мастоў, вучыць сваіх вучыццаў лагічна мысліць і абстрактна разважаць. Праз сваю работу настаўніца праводзіць прынцыпальную думунахці. Дабрыня, ісціна і прыгажосць — тры вартасныя арыенціры Святланы Іванавы, якімі яна штоднёна дзеліцца са сваімі вучнямі. Асноўная мэта выкладання беларускай мовы і літаратуры, лічыць настаўніца, уздзяненне на інтэлект, пачуцці, волю, светабачанне і светаўраўненне. Яна шырокая практыкуе нестандартныя формы заняткаў — урок у форме вуснага часопіса, літаратурны гасцёўні, урокі-панарамы, урокі-падобжжы, урокі-віктарыны, інтэграваныя ўрокі і іншы.

Вучні Святланы Іванавы добра ведаюць і шануюць беларускую мову, культурныя традыцыі сваіх продкаў. Калегі з цікавасцю знаёмяцца

повага з педагогічнай навукі, актыўна вывучае і ўкараняе ў практыку сучасныя педагогічныя тэхналогіі. Галоўным прынцыпам у рабоце лічыць выхаванне асобы праз веды.

Па ініцыятыве гэтага настаўніка ў школе створаны інтэлектуальны клуб "Палярная зорка", члены якога займаюць прызавыя месцы ў раённых гульнях "Што? Дзе? Калі?" У школе ёсць скарбонка пазнавальных пытанняў па хіміі і сумежных прадметах — фізіцы, біялогіі, гісторыі і географіі. Вучні чэрпаюць з не веды, без цяжкасцей паступаюць у вышэйшыя навучальныя ўстановы.

— Сяло будзе жыць, — скажаў у час самапрадстаўлення Сяргей Леанідавіч, — пакуць будзе сельская школа.

Увогуле гэты чалавек мне падаўся дзіўным рамантыкам. Працу настаўніка ён параўноўвае з морам. Ёсць нешта падобнае паміж імі, разважаў настаўнік. Палабенства гэтае ён бачыць у глыбіні. Толькі ў працы настаўніка, на яго погляд, усяго тры кіты — вучань, урок і творчасць настаўніка.

Калі я слухала Святлану Іванаву Палубятка, мне падалося на нейкі момант, што я апынулася ў тэатры. Краналі ёя словы, якія ішлі ад сэрца. Святлана Іванавна, настаўніца беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы № 5 Маскоў, вучыцца сваіх выхаванцаў лагічна мысліць і абстрактна разважаць. Праз сваю работу настаўніца праводзіць прынцып душоўнасці. Дабрыня, ісціна і прыгожасць — тыя вартасныя аршынішчы Святланы Іванавы, якімі яна штодзённа дзеліцца са сваімі вучнямі. Асвоена мэта выкладання беларускай мовы і літаратуры, лічыць настаўніца, уздымае на інтэлект, пачуцці, волю, самаабачанне і светаразуменне. Яна шырока практыкуе нестандартныя формы заняткаў — урок у форме вуснага сапсіса, літаратурныя гасцінцы, ўрокі-панарамы, ўрокі-падобжжы, ўрокі-віктарыны, інтэграваныя ўрокі і інш.

Вучні Святланы Іванавы добра ведаюць і шануюць беларускую мову, культуру і традыцыі сваіх продкаў. Калегі з цікавасцю знаёмяцца з вопытам яе работы, у які трывала ўваходзіць тэхналогія асабіста арыентаванага навучання.

— Калі чалавек перастае гаварыць на роднай мове, — сказала са сілы тэты тая прыгожая жанчына, — ён перастае быць чалавекам...

А вось як расказвае пра сваёго любімага настаўніка Дзмітрыя Канстанцінавіча Краўчэвіча вучні літса БДУ:

— Ён падобны да горняга крыжало: кожны раз паварочваецца да насювай гранію, зусім не падобнай да тых, якія мы ўжо бачылі ў ім. І

новага ў педагогічнай навуцы, актыўна вывучае і ўкараняе ў практыку сучасныя педагогічныя тэхналогіі. Галоўным прынцыпам у рабоце лічыць выхаванне асобы праз веда.

Па ініцыятыве гэтага настаўніка ў школе створаны інтэлектуальны клуб "Пазнаўна зорка", члены якога займаюцца прыкладнымі ўраўняў гульніх "Што? Дзе? Калі?" У школе ёсць эскабона назавальны пытаньняў на пісьмо і сумежных прадметнах — фізіцы, біялёгіі, гісторыі і географіі. Вучні чэрпаюць з вэды, бэз цыжаскай паступаюць у вышэйшыя навучныя ўстанавы.

— Сябро будзе жыць, — сказаў у час самапрадстаўленьня Сяргей Леанідавіч, — пакуль будзе сёльская школа.

Увогуле гэты чалавек мне падаўся дзіўным рамантыкам. Працу настаўніка ён параўноўвае з морам. Ёсць нешта падобнае паміж імі, разьзякаў настаўніка. Палабнаства гэта ён бацьчы у глыбіні. Толькі ў працы настаўніка, на яго погляд, усяго тры кіты — вучань, урок і творчасць настаўніка.

Калі я слухала Святлану Іванаўну Палубятка, мне падалося на нейкі момант, што я апынулася ў тэатры. Краналі яе словы, якія ішлі ад сэрца. Світлана Іванаўна, настаўніца беларускай мовы і літаратуры сэрдзянай школы № 5 Мастоў, вучыць сваіх выхаванцаў лагічна мысьліць і абстрактна разьзяжваць. Праз сваю работу настаўніца праводзіць прынцып дуюнацыі. Дабрыня, ісьціна і прыгажосць — тыя вартасны арыенціры Святланы Іванаўны, якімі яна штодзённа дзеліцца са сваімі вучнямі. Асуюна мэта выкладаньня беларускай мовы і літаратуры, лічыць настаўніца, узьдзеянне на інтэлект, паўчэньні, волю, сьветабачаньне і сьветазуменьне. Яна шырока практыкуе нестандартныя формы заняткаў — урок у форме вуснага часьпіса, літаратурны гасьцёўні, урокі-панарамы, урокі-падражкі, урокі-віктарыны, інтэграваныя ўрокі і інш.

Вучні Святланы Іванаўны добра ведаюць і шануюць беларускае мову, культуру, традыцыі сваіх продкаў. Калегі і шкільнікі знаёмяцца з вольтам вэ работы, у які трывала ўваходзіць тэхналёгія асбона арыентаванага навучаньня.

— Калі чалавек перастане гаварыць на роднай мове, — сказала са сьпіны тая прыгожая жанчына, — ён перастае быць чалавекам...

А вось як расказваў пра свайго любімага настаўніка Дзьмітрыя Канстанцінавіча Краўчэвіча вучні літэ БДУ:

— Ён палобны да горняга крышталю: кожны раз паварочываецца да насювай граніцы, зусім не палобнай да тых, якія мы ўжо бачылі ў ім. І някы гэтая новая грань будзе ці спосахав у арамсьціну, ці шудуюным геалягам, ці веданнем, здаецца, усяго, чым жыць сьвет, — ён зноў і зноў здзіўляе нас, яго вучніў! І часам нават здаецца, што няма такай галіны чалавечай дзейнасьці, дзе ён ня Дзьмітрый Канстанцінавіч не быў прафэсійна. Настаўнік, які ў сваіх шматлікіх падарожжах наведваў мноства краіў з задавальненьнем расказвае пра ўсё дзіўнае і цікавае, што бачыў у сваіх высьціх. Прычым робіць гэта з уласцівым ям арыстызмам і мастацкай высьціх. Таму мы, шырока расплючваючы вочы, слухаем, баючыся прапусціць, хоць слова, а несьце ў рупні дэталювачы і пэўнасьці.

[illegible]

повага і у педагогічній навучці, актуальна вивчає і укарняе у практыку сучасныя педагогічныя тэхналогіі. Галоўным прынцыпам у рабоце лічыць выхаванне асобы праца вельдзі.

Па ішчыраванне гэтай настаяўніка у школе створаны інтэлектуальны клуб "Пахляная зорка", члены якога займаюць прызавыя месцы ў рэспубліканскіх "Што? Дзе? Калі?" У школе ёсць скарбонка пазнавальна-навінаў і пытаньняў па хіміі і сумесных прадметах — фізіцы, біялогіі, гісторыі і географіі. Вучні чэрпаюць з іх вельдзі, бэз цяжкасцей паспуючы у вышэйшых навуковых ўстановах.

— Сяло бэз жыццё, — сказаву ў час самапрадстаўлення Сяргей Леанідавіч, — пакуль бэз сельскай школы.

Увогуле гэты чалавек менавіта падаўся дзіўным романтикам. Працу настаяўніка ён парануювае з морам. Ёсць нешта падобнае паміж імі, размажвае настаяўніка. Падобнаства гэтак ён бачыць у глыбіні. Толькі ў працы настаяўніка, на яго погляд, усяго тры кіты — вучань, урок і творчасць настаяўніка.

Калі я слухала Святлану Іванаву Палубкіна, менавіта падасало на нейкі момант, што я апынулася ў тэатры. Браналі яе словы, які ішлі ад сэрца. Святлана Іванавна, настаяўніца беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы №5 Мастоў, вучыць сваіх выхаванцаў лагічна мысліць і абстрактна разважаць. Праз сваю работу настаяўніца праводзіць прынцып дуюнасці. Дабрыня, ісціна і прыгажосць — тыя вартасці арыенціры Святлану Іванаву, якімі яна штодзённа дзеліцца са сваімі вучнямі. Асновам мэты выкладання беларускай мовы і літаратуры, лічыць настаяўніца, уздзеянне на інтэлект, пачуцці, волю, светабачанне і светаўражэнне. Яна шырока практыкуе нестандартныя формы заняткаў — урок у форме вуснага часіска, літаратурны гасісёўні, урокі-панарамы, урокі-падарожжы, урокі-віктарыны, інтэграваныя ўрокі і іншы.

Вучні Святлану Іванаву добра ведаюць і шануюць беларускае мову, культурныя традыцыі свай продкаў. Калегі з цікавасцю знаёмяцца з вольтам яе работы, у які трывала ўваходзіць тэхналогія асобнага арыентаванага навучаньня.

— Калі чалавек перастае гаварыць на роднай мове, — сказала са сістэмы тэатры прыгожая жанчына, — ён перастае быць чалавекам...

А вось як расказвае пра сваёго любімага настаяўніка Дзімітрыя Канстанцінавіча Краўчыцкіна вучні ліцы БДУ:

— Ён падобны да горнага крышталю: кожны раз паварочваецца да насювары граніно, зусім не падобны да тых, які мы ўжо бачылі ў ім. І некалькі гэтак паварачвае, будзе іх паспяхам у арыенціроўцы, іх пудоўным поглядам, іх вельдзем, дзешчым, усюго, чым жыць свет, — ён энюі і энюі дзіўнае нас, яго вучняў. І часам наведз ацеша, што няма такой галіны чалавечай дзейнасці, дзе б наў Дзімітрый Канстанцінавіч не быў прадэсіяваным. Настаяўнік, які ў сваіх шматлікіх падарожжах наведваў мноства краінаў з задавальненнем расказвае пра ўсё дзіўнае і цікавае, што бачыў у сваім жыцці. Прычым робіць гэта з уласнымі ямы арыстэцызмам і эмацыянальнасцю. Таму мы, шырока распаўсюджаныя вочы, слухаем, бачым, сяспрагнучышы хоць слова, а нельдз у душы надавярэцца ішчам сабе: "Наўно таксама можа быць?" Мы слухаем яго незабыўны голас пад перабар гідарычных струн, бачым на футбольным полі, дзе ён разам са сваімі вучнямі гуляемяць. Бэз яго не было б традыцыйных іх турстычных паходаў штогол. Праваю ўрокі нематчыма расказваць, на іх трэба пабываць. Трэба вучыцца палічыць карту свету, каб потым за адну хвіліну паказаць пачы краіны свету назваць іх сталіцы, каб трэба слухаць і любіць старою казку пра хлопчыкаХому з прозішчым Саліенс, трэба бачыць абаяльнаю ўсмешку нашга географа і разумець, што нематчыма не ўсімкіххунаў ямы ў адказ...

Гэт Дзімітрыя Канстанцінавіча вялікі, разнастайны, яркі і цікавы. Алеж нельга палічыць грані горнага крышталю, так нельга адразу ўсё сказаві і пра нашага настаяўніка.

Дзюбна сказана, ці не так?

Зь с гэтых лічб іх штыроў-накілаў да партрэтаў такіх трох канкурэнтаў, зусім выпадкова мной узятых, складаецца сваеасаблівы (ня-халі, мабыць, не вельмі выразны) вобраз настаяўніка, педагогічнага крэда яго ўстадаўства вочы у такую формулу поспеху: інтэлект + супра-палічыцца + тэапаэзія.

новага ў педагогічнай навуцы, актыўна вывучае ў чарканне ў практыку сучасныя педагогічныя тэхналогіі. Галоўным прынцыпам у рабоце лічыць выхаванне асобы праз веды.

Па ініцыятыве гэтага настаўніка ў школе створаны інтэлектуальны клуб "Палярына зорка", члены якога займаюць прызавыя месцы ў рэяльных гульнях "Што? Дзе? Калі?" У школе ёсць скарбонка пазнавальных пытанняў па кіміі і сумежных прадметах — фізіцы, біялогіі, гісторыі і географіі. Вучні чарпалі з яе веды, бэз цяжкасцей паступаючы ў вышэйшыя навуковыя ўстановы.

— Сяло будзе жыць, — сказаў у час самапрадстаўлення Сяргей Леанідавіч, — пакуль будзе сельская школа.

Увогуле гэты чалавек мне падаваў даўным рамантыкам. Працу настаўніка ён параўноўвае з морам. Есць нешта падобнае паміж імі, разважаў настаўнік. Падобнаства гэтага ён бачыць у глыбіні. Толькі ў працы настаўніка, на яго погляд, усяго тры кіты — вучань, урок і творчасць настаўніка.

Калі я слухала Святлану Іванаву Палубятка, мне падалося на нейкі момант, што я апынулася ў тэатры. Краналі ёсць словы, якія ішлі ад сэрца. Святлана Іванавна, настаўніца беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы № 5 Мастоў, вучыць сваіх выхаванцаў лагічна мысліць і абстрактна разважаць. Праз сваю работу настаўніца праводзіць прынцып душоўнасці. Дабрыня, ісціна і прыгажосць — тыя вартасныя арыенціры Святланы Іванавы, якімі яна штодзённа дзеліцца са сваімі вучнямі. Асноўная мэта выкладання беларускай мовы і літаратуры, лічыць настаўніца, уздзеянне на інтэлект, пачуцці, волю, светабачанне і светаўраўненне. Яна шырока практыкуе нестандартныя формы заняткаў — урок у форме вуснага часопіса, літаратурныя гасціўны, ўрокі-панарамы, ўрокі-падарожжы, ўрокі-віктарыны, інтэграваныя ўрокі і інш.

Вучні Святланы Іванавы добра ведаюць і шануюць беларускую мову, культуруны традыцыі сваіх продкаў. Калегі з цікавасцю знаёмяцца з вылістам яе работы, у якой трывала ўваходзіць тэхналогія асабіста арыентаванага навучаньня.

— Калі чалавек перастае гаварыць на роднай мове, — сказала са сілы тэты прыгожыя жанчына, — ён перастае быць чалавекам...

А вось як расказвае пра свайго любімага настаўніка Дзмітрыя Канстанцінавіча Краўчызіча вучні ліцэя БДУ:

— Ён падобны да горнага крышталю: кожны раз паварочваецца да насовай граніцы, зусім не падобнай да тых, якія мы ўжо бачылі ў ім. І гэты гэтава горнае горнае будзе ці поспехам у арызмслінгу, ці цудоўным госятам, ці веданнем, звестках, усяго, чым жыць свет, — ён зноў і зноў злучае нас, яго вучні! У часам нават здаецца, што няма такой галіны, чалавечай дзейнасці, дзе ён баяў Дзмітрыя Канстанцінавіча не баяў прафесіяналізму. Настаўнік, які ў сваіх шматлікіх падарожжах наведваў мноства краіў з заладальным расказам пра ўсё дзіўнае і цікавае, што бачыў у сваёй жыццё. Прычым робіць гэта з уласным яго арызмслінгам і эмоцыянальнасцю. Таму мы, шырока распапчываючы вочы, слухаем, амацываючыся хоць слова, а нельзе ў душы надаверліва пільмаць сабе: "Наўжо такое можа быць?" Мы слухаем яго незабыўны голас пад пераборт гітарных струн, бачым на футбольным полі, дзе ён разам са сваімі вучнямі ганяемкі. Без яго не было б традыцыйных турыстычных паходаў штогод. Пра яго ўрокі нематчыма расказаць, на іх трэба пабываць. Трэба вучыць палічліваю карту свету, каб потым за аліну хвілінку паказаць нямі краіны свету! Іх стацыя, трэба слухаць і любіць старую казку пра хлопчыка/Хому з прэзінжаман Сяпіне, трэба бачыць абалюўную ўсмішку на сваёй геаграфіі і разумець, што нематчыма не ўсміхнуцца ў яго ў адказ...

Зет Дзмітрыя Канстанцінавіча вялікі, разнастайны, яркі і цікавы. Алеж нельга палічыць грані горнага крышталю, так нельга адразу ўсё сказаць і пра нашага настаўніка.

Цудоўна сказаць, ці не так?

Зь с гэтых лёгкіх шпрыхуў-накідаў да партрэтаў толькі трох канкурентаў, зусім выпадкова мной узятых, складаецца своеасабылі (ня-хай, бабыць, не вельмі выразны) вобраз настаўніка, педагогічнае крэда ягога ўкладваеца вое ў такую формулу поспеху: інтэлект + супра-поўнаўстаў + творчасць.

Дз меры матчымастасі мы расказваем пра яго ўсім фіналістаў.

Дік няхай поспех на конкурсе спадарожнічае лепшым з лепшых. Ляц. рышталыны жураўлік, ляц да пераможцы!

Святлана БЕНЬ.

На ЗДЫМКАХ. Самапрадстаўленне: воеь такіа мы, маілаўчане; формаду поспеху настаўніцы фізікі Святланы Васільеўны Дзюбенка з Асігойчэй гімназіі.

новага ў педагогічнай навуцы, актыўна вывучае і ўкараняе ў практыку сучасныя педагогічныя тэхналогіі. Галоўным прынцыпам у рабоце лічыць выхаванне асобы праз веды.

Па ініцыятыве гэтага настаўніка ў школе створаны інтэлектуальны клуб "Палярная зорка", члены якога займаюць прызавыя месцы ў рэальных гульнях "Што? Дзе? Калі?" У школе ёсць скарбонка пазнавальных пытанняў па хіміі і сумежных прадметах — фізіцы, біялогіі, гісторыі і географіі. Вучні чэрпаюць з яе веды, без цяжкасцей паступаючы ў вышэйшыя навуковыя ўстановы.

— Сяло будзе жыць, — сказаў у час самапрадстаўлення Сяргей Леанідзіч, — пакуль будзе сельская школа.

У вогтуле гэтага чалавек міне падаеся дзіўным рамантыкам. Працу настаўніка ён параўноўвае з морам. Есць нешта падобнае паміж імі, разважаў настаўнік. Палабештва гэтае ён бачыць у глыбіні. Толькі ў працы настаўніка, на яго погляд, усёго тры кты — вучань, урок і творчасць настаўніка.

Калі я слухала Святлану Іванаву Палубытку, мне падалося на нейкі момант, што я апынулася ў тэатры. Крапілі ёе словы, якія ішлі ад сэрца. Святлана Іванавна, настаўніца беларускай мовы і літаратуры сярэдняй школы №5 Мастоў, вучыць сваё выхаванцаў лагічна мысліць і абстрактна разважаць. Права сваю работу настаўніца праводзіць прынцыпна дуючымі, дабрыня, ісціна і прыгажосць — тая вартаснасць арыенціры Святланы Іванавны, якімі яна штодзённа дзеліцца са сваімі вучнямі. Асобнай мэта выкладання беларускай мовы і літаратуры, лічыць настаўніца, уззятая на інтэлект, пачуцці, волю, светабачанне і светаўраўненне. Яна шырока практыкуе нестандартныя формы заняткаў — урок у форме вуснага часопіса, літаратурныя гасціўны, урокі-панарамы, урокі-падражкі, урокі-віктарыны, інтэграваныя ўрокі і інш.

Вучні Святланы Іванавы доўга ведаюць і шануюць беларускую мову, культуруны традыцыі сваіх продкаў. Калегі з цікавасцю знаёмяцца з вольтам яе работы, у якой трывала ўваходзіць тэхналогія асобна арыентаванага навучаньня.

— Калі чалавек перастае гаварыць на роднай мове, — сказала са сілы тэатры прыгожая жанчына, — ён перастае быць чалавекам...

А вось як расказваею пра сваёго любімага настаўніка Дзімітрыя Канстанцінавіча Краўчэвіча вольны літца БДУ:

— Ён падабыў да горнага крышталю: кожны раз паварочваецца да насювай гарніны, зусім не падабнай да тых, якія мы ўжо бачылі ў ім. І на іх гэтая вольна гарніна будзе ці спосахам у арыенціроўку, ці чуюдзённым геалягам, ці веданнем, злешча, усёго, чым жыве свет, — ён зноў і зноў зліўне нас, яго вучняў. І часам нават злешча, што няма такой галіны чалавечай дзейнасці, дзе ён не ішоў Дзімітрый Канстанцінавіч не быў прадфачальнікам. Настаўнік, які ў сваіх шматлікіх падарожжах наведваў мноства краіў з залаваленнем расказвае пра ўсё дзіўнае і цікавае, што бачыў у сваёй жыццё. Прычым робіць гэта з уласцівым яму артыстызмам і эмоцыянальнасцю. Таму мы, шырока расшпачынушы вочы, слухаем, бачым, чачаючыся прыгусціць хоць слова, а нельзе ў душы недаверліва шпачаць сабе: "Наўжо такое можа быць?" Мы слухаем яго незабыўны голас пад пераборт гітарных струн, бачым на футбольным полі, дзе ён разам са сваімі вучнямі ганяем. Без яго не было б традыцыйных турыстычных паходаў штогод. Пра яго ўрокі нематэматыка расказвае, на іх трэба пабавіцца. Трэба вучыць пачпінчую карту свету, каб потым за адну хвілінку паказаць вольны краіў свету і назваць іх сталіцы, трэба слухаць і любіць старую казку пра хлопчыка Хому з прывішчам Сяпінес, трэба бачыць абыякаўна Усмыска на сваёй з'яўрафа і разумець, што нематэматыка не ўсмыскае яму ў адка, — гэты Дзімітрый Канстанцінавіча вялікі, разнастайны, яркі і цікавы.

Зет Дзельга палічыць грані горнага крышталю, так нельга адразу ўсё сказаць і пра нашата настаўніка.

Дзюдоша сказаза, ці не так?

Зьс з гэтых лёгіх шпрыхуў-накідаў да партрэтуў толькі трох жанкурагатаў, зусім выпадкова мной узятых, складаецца своеасабылівы (ня-хай, бабыць, не вельмі выразны) вобраз настаўніка, педагогічнае крэда якога ўкладваецца воль у такую формулу поспеху: інтэлект + супра-поўнітва + творчасць.

І меры мячымчасі мы раскажам вам пра ўсіх фіналістаў.

Дак якіх поспех на конкурсе спадарожнічае лепшым з лепшых. Ляш. рыштальны жураўлік, ляш да пераможцаў!

Святлана БЕНЬ.

На ЗДЫМКАХ. Самапрадстаўленне: воль такім мы, маілаўчане; форуму поспеху настаўніцы фізікі Святланы Васілеўны Дзюбенка з Асіповіцкай гімназіі.

Фота Юрыя БОНДАРАВА.

Святлана БЕНЬ.
не: вось такія мы, магіляўчане;
ятланы Васільеўны Дзюбенка з

"Хачу бачыць людзей сябрамі жывёл і птушак"

"Мы, людзі, "асуджаныя" быцц прыродастунікамі, бо адметай разумнасці была й застаецца любоў да прыроды, невычарпальнасць замілавання пачуцця да яе.

Дзень Зямлі — выдатная магчымасць выявіць і пацвердзіць наша ўдзячнае стаўленне да прыроды, менавіта — дапамагчы ёй. Гэта дзень канкрэтных дзеянняў у абарону навакольнага асяроддзя".

Акурат гэтымі словамі з выдатнай прыродалюбнасцю газеты "Белавеская пушча" вырашыла я пачаць свой расклад пра цікавую экалагічную акцыю "Дзень Зямлі. Беларусь — 2001", якую правялі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь сумесна з Міністэрствам прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Рэспублікі Беларусь і грамадскай арганізацыяй "Беларускія зялёныя крыжы".

Падвезены вынікі шасці рэспубліканскіх конкурсаў экалагічнай накіраванасці: фота, малюнка і прыкладной творчасці, экажурналістыкі, малага школьнага экалагічнага праекта, аўтару і выканаўцу песні і вершаў сярод школьнікаў, на лепшы літаратурны твор. Дарчы, наша газета давала падрабязную абвестку пра гэтыя конкурсы.

Такога наплыву дзіцячых творчасці Рэспубліканскі экалагічны цэнтр вучняў даўно не бачыў: больш як тры тысячы работ было даслана на конкурсы, сярод іх калектыўныя працы, створаныя цэлымі групамі вучняў (творы докарэктывна-прыкладнага мастацтва, літаратурныя зборнікі).

Вынікі экалагічнай акцыі "Дзень Зямлі. Беларусь 2001" засведчылі, які шмат у нас цудоўных, таленавітых, творчых дзяцей, непрадуданых да сваёй зямлі, прыроды, сапраўдных будучых грамадзян.

Па кожным асобным конкурсе было вызначана 15 дыпламантаў. Яны запрашаны на фінал гэтай экалагічнай акцыі, які адбудзецца 27-29 красавіка ў Мінску. Усе ўдзельнікі атрымалі лісты падзякі ад арганізатараў эка-

гічнай акцыі. Будзе арганізавана выстава лепшых работ дзяцей, некаторыя рэспубліканскія газеты і часопісы прадставяць юным творцам свае старонкі.

"Святло тваёй душы" — так называўся конкурс экалагічнай журналістыкі. Вось што раскажу нам пра вынікі гэтага конкурсу член журы, кіраўнік майстар-класа, лаўрэат міжнароднай прэміі Генры Форда, рэдактар газеты "Белавеская пушча" **Валер'і Дранчук**:

— Гэты конкурс пацвердзіў простую ісціну: галоўнае для дзяцей не перамога, а ўдзел. Каля трох соцень работ было даслана на конкурс, кожную з іх я прачытаў літаральна па некалькі разоў, падкрэсліваючы самыя арыгінальныя, смелыя думкі. Вызначана 15 лепшых, 10 з іх маюць свае намінацыі (за публіцыстычны пачатак, адэкватны вообраз, смелы пачатак, патрыятызм, гарачыя пачуцці да зямлі-карамліцы і іншыя). Сярод лепшых работ — відэафільм, спецыяльны клубная газэта, калектыўны SOS-плакат, рэпартаж у вершах і, канешне, проста звычайныя сачыненні.

Так, праца Дзяніса Давыдава з Вілейкі атрымала прыз за публіцыстычнасць. У яго творы адчуваецца завершанасць, дасканаласць і арыгінальнасць формы. У намінацыі "За адэкватны вообраз" адзначана невялікая работа дзяўчынкі, якая ўзяла экалагічную пагару ў вообразе жаночай рукі з залатымі пасценкамі — сімвалам хцівасці, спажывецкіх адносін да прыроды, гэтая рука як бы засланне прыроду, яе крадзівы. Такім вобразам дзяўчынкі паказала чалавечую хцівасць, з-за якой усе бедны, і мне

падаўся гэты сімвал вельмі ёмістым і адэкватным.

Конкурс экажурналістыкі быў запатрабаваны менавіта з боку тых школьнікаў, якія мараш таць журналістамі. Ён даў ім магчымасць правіць свае творчыя здольнасці. Мне ўраўня хлопчык з Магілёва Максім Кавалёў. Пры дваровым клубе ён пачаў выдаваць "Цікавую газету", а нам даслаў яе спецыяльна — "Родны край". У гэтым выпадку было вельмі важна падтрымаць такі смелы пачатак, праяву сапраўднай волі юнага творцы.

Некаторыя дзеці паспрабавалі свае сілы ў калектыўных працах: у конкурсе ўдзельнічалі 10 школьных газет, даволі цікавых, са сваімі рубрыкамі, малюнкамі, матэрыяламі рознага жанру.

У звычайных сачыненнях шмат слушных думак, якія сведчаць пра культуру, пэўны ўзровень экалагічнай свядомасці дзяцей, іх уключенне, што такое экалогія, што адбываецца на нашай зямлі, хто вінаваты і якім чынам вырашаць праблемы аховы навакольнага асяроддзя.

Вельмі важна, каб гэтыя дзеці не "згубіліся". І трэба, каб Міністэрства адукацыі, грамадскія арганізацыі, газеты знайшлі магчымасць сабраць юных удзельнікоў і распачаць з імі працу, раскажаць пра тое, што такое экалагічная журналістыка, як арыентавацца на будучую прафесію. Формамі такога збору могуць быць летнікі, фестывалі, майстар-класы, семінары, школа экажурналістыкі. З гэтымі дзецьмі трэба мэтаацкава працаваць.

І я хачу бы, каб яны працягвалі пісаць на экалагічную тэму, займацца сур'ёзным даследаваннем, аналізам экалагічных праблем. У нас сёння няма сапраўднай экажурналістыкі. Многія прывіжыны юных удзельнікоў конкурсу я сабраў у камп'ютэры пад адным файлам: хто, адкуль і пра што напісаў. Усе ўдзельнікі конкурсу адчуваюць сябе заўважанымі: яны атрымалі дыпломы І, II і III ступені, лісты падзякі, пераможцы — прыз, рэтра-

плекты газеты "Белавеская пушча".

— "Святло тваёй душы"... Здаецца, што ў самой назве конкурсу гучыць пытанне, на якое патрабавецца адказ. А якое святло дзіцячых душ вас больш за ўсё ўразіла, захапіла?

— У адной дзяўчынкі была вельмі прасцейшая думка на конкурс таго, што прырода наша занепадае, губляе сваю красу і персавобразы. І калі так будзе працягвацца далей, разважае яна, то наша зямля страціць пастаў, бо яны не будуць мець чым захапіцца.

Школьніца з Мазыра Юлія А. піша: "Я хачу бачыць людзей сябрамі жывёл і птушак. Як хачацца, каб у нашым горадзе былі ручныя галубы, ваўчкі і каб яны не баяліся людзей".

Святла многа, але разам з тым гэта святло азмочана трыгвой за стан прыроды, за сваё жыццё ў ёй. Так, адна дзяўчынка выказала пралучэнне трыгвой за сваё будучыя дзеянні, з-за пагары, таго, што чыніцца ў прыродзе зараз.

"Нельга забываць, што зямля без гаспаара — круглая сірата", — піша адзін з аўтараў. Дзеці ўспрымаюць родную зямлю пакінутай, з сіротым лёсам. Роспачы і трыгвой іхніх творах шмат, адчуваецца, што многія яны не разумеюць. Гэта натуральна для дзяцей.

— Можна ў гэтым няведанні і неразумненні некаторых з'яў і паніяццях у нейкай ступені павіны дарослыя?

— Так, я зрабіў вывад, што, магчыма, і многія настаўнікі не ведаюць, як даваць сваім вучням экалагічныя веды. У большасці работ няма разумення, чаму прырода ў заніпадае, што да гэтага прыводзіць. Яны вельмі відучыцца, нашы дзеці: прымяняюць зважкі, сметнікі ў лесе, тое, што знікае птушкі, дрэвы. Яны ўсё гэта бачаць, але не разумеюць, чаму так адбываецца. Пішуць: "Людзі, спыніцеся, людзі, захавайце прыроду!" Лічу, што гэты

дзіцячы пасыл не зусім правільны, таму што сённяшні стан прыроды — гэта вынік не заўсёды дэлікатнай палітыкі дзяржавы і безадказнага стаўлення да яе грамадства. Пэўную экалагічную праблему стварае і эканоміка: банкі выдзяляюць грошы на будаўніцтва заводаў, дзяржава адводзіць для іх цудоўнае прыроднае асяроддзе (напрыклад, тое, дзе растуць праказветныя дубы).

Урэшце рэшт нашых дзяцей трэба выхоўваць грамадзянамі. А грамадзянін павінен разбірацца ў пэўных тэхналогіях абароны нашых прыродных каштоўнасцей, мець дакладнае ўяўленне пра законы, міжнародныя канвенцыі і інш., якія, на жаль, наша краіна часам не выконвае.

Настаўнікі павіны раскаваць пра гэта дзесяці. Пры знаёмстве з работамі і іх аналізе ў мяне ўзнікла такое адчуванне: нашы вучні аднолькава ўспрымаюць такія паняцці, як радзіма і дзяржава, і не разумеюць, што радзіма — гэта адно, а дзяржава — зусім іншае. Настаўнікам трэба дакладна тлумачыць сэнс гэтых вядомых слоў і паняццяў.

Вынікі гэтага конкурсу трэба вельмі актыўна "раскручваць". Чым больш напішуч пра яго, заўважаць юных таленавітых твораў, тым лепш будзе складавацца іх дзіцячы лёс. У Міністэрстве прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя ёсць аддзел выхавання, які мусіць звярнуць увагу на сваё патэнцыяльнае памочніцтва. Многія грамадскія арганізацыі могуць мэтаацкава прапанаваць з гэтымі дзецьмі, стварыўшы пэўныя праекты. Усё залежыць ад энтузіязму дарослых, якога пакуль не стае.

Што датычыць газеты "Белавеская пушча", то аўтары дасланыя работ будучы абавязкова прадставілі на яе старонках, і конкурс прадоўжыцца чарговым праектам "Школа экажурналістыкі".

Ірына КУЛІКОЎСКІХ.

Дзяніс ДАВЫДАЎ,
вучань сярэдняй школы № 13 Вілейкі,
фіналіст конкурсу экалагічнай журналістыкі "Святло тваёй душы"

Адзін дзень майго жыцця

Радкі з дзённіка

Першы ўрок — фізіка

Я гляджу на старонкі падручніка. Першая, другая, трэцяя. Белыя старонкі, чорныя літары. Калі пачаць іх чытаць, атрымліваюцца словы. Тэма — радыёактыўныя элементы і іх паўраспад. Побач з тэкстам параграф — схема атама, які распадаецца на дзве часткі. Тут усё проста. Атам выглядае даволі мірна. Няма нават і напаміну пра смерць.

Мурашы бягуць у мяне па спіне. Я закрываю падручнік і не хачу думаць ні пра што.

— Існуюць тры віды выпраменьвання, — гаворыць настаўнік, — альфа, бэта і гама. "Я ёсць альфа і амега, першы і апошні", — успамінаю я словы з Бібліі.

Званок.

Урок другі — мова

Тэма сённяшняга ўрока — лексіка. Вывучаем лексічнае значэнне слова, архаізмы, неалагізмы. Асабліва шмат апошніх. Што ж, з'яўляюцца новыя прадметы, рэчы, з'явіліся. Да іх патрэбны новыя словы. Настаўніца просіць прывесці прыклады.

Вось прыклады: канцэраген, мутаген, анкалагічны захворванні, радыёнуклід. Безумоўна, новыя словы. Можна, трэба растлумачыць іх, прывесці сінонімы? Бо, жах, смерць. Ці патрэбны ім новыя назвы? Смерці і ёсць смерць.

Я намагаюся адагнаць гэтыя думкі.

Званок.

Трэці ўрок — хімія

Урок нішто сабе. Новая тэма. Металы першай групы галоўнай падгрупы. Тэма нескладаная, вывучалася раней.

Настаўніца просіць адкрыць падручнік на пэўнай старонцы. Вось яны, аб'екты для вывучэння, размешчаны ў радок. Літій, натрый, калій, рубідый. Побач — цэзій.

Мурашы зноў напаўзлі па спіне. Мне некаж не па сабе, я адварочваюся і гляджу ў акно.

Званок...

Чацвёрты ўрок — літаратура

Цудоўны твор выдатнага пісьмніка — "Людзі на балоце". Васіль, Ганна, іх светлае пачуццё, іх няўдачы. Калектыўнае, калгас. Можна даведацца шмат пра што з былога.

Ці мог нават думаць Іван Мележ, калі пісаў сваю хроніку, што праз столькі часу яго нашчадкі ўжо не змогуць жыць на тым Палессі, якое ведаў ён, што яны не будуць купцамі ў Прыпяці і карыстацца дарункамі птушкі. Ён не ведаў, што сімвалам новага Палесся стане чорна-жоўты кружок.

Такое адчуванне, што мне не хапае паветра. Званок...

Пяты ўрок — гісторыя

Другая сусветная вайна. Гэта вайна была, напэўна, самай крывавай і страшнай. У нас загинулі кожныя чввёртыя.

Я гляджу на карту. Вось Брэсцкая крэпасць, вось Мінск, Магілёў. Далей — Масква. На карце шмат розных рысак, стрэлак і знакаў. На карту нельга перанесці боль, жах і кроў людзей, мільёны людзей, якія навак засталіся ў зямлі.

Кожны чввёрты... А што адбываецца зараз? Які там у нас натуральны прырост? А колькі людзей пакутуюць ад раку? Што гэта — вайна? Супраць каго ваяваем мы на гэтай неаб'яўленай вайне? Можна зразумець адно — мы ваяваем за выратаванне ўласнага жыцця.

Званок...

Скончыўся яшчэ адзін дзень. Дамоў я іду праз лес. Так ужо здарылася, што абавязковымі аtryбутамі лесу зараз з'яўляюцца апошнія дасягненні нашай цывілізацыі. Вось яны — банкі, бутэлькі, пакеты. Я ўсёляю прагу чалавека да ведаў і не супраці прагрэсу, але ці ж патрэбен такі прагрэс?

Мяне супаінае адно — ёсць людзі, якім, як і мне, не ўсё роўна, якія будуць старша, каб не знікла больш ні адно цудоўнае месца ў нашым бары ці на беразе нашай сінёвак Вілі.

Здаюцца словы Пімена Панчанкі:

...Я не цар, не Бог.
Сёння я маліўся з баравінаю,
Каб струмень крынічкі не засох,
Каб зямля не стала дамавінаю...

Ідучы дамоў, я праходжу каля кучы смецця, з-пад якой прабіваецца кволая парастак. Гэта прыводзіць мяне да думкі: прырода выжыве, адоее ўсё. А ці зможа чалавек выжыць у тых умовах, якія сам стварыў? Не ведаю. Можна здарыцца, што гэта вайна стане для яго апошняй.

Літаратурны працэс

Успомніць першародны сэнс слова

Андрэй Федарынку няма патрэбы лініі раз прадстаўляць атаматар літаратуры быцц усеі культурнай грамадскасці. Аўтар ірагу таленавітых працічных твораў, самы малады пісьменнік, уключаны ў хрэстаматыі для розных класаў, удзельнік леседрара аб'яднання 80-х "Тутэйшых", прадстаўнік нацыянальнай і еўрапейскай літаратурнай экспрэсе 2000... Формальна нагода для інтэр'ю — з'яўленне ягонага хрэстаматыйнага апавесці "Шчарбаты талер" у перакладзе на рускую мову ў расійскай кніжнай прасторы — стала падставай для сур'ёзнай размовы на самыя розныя, у тым ліку калалітаратурныя і калішкольныя, тэмы.

— Андрэй, ты — самы малады аўтар, уключаны ў школьныя хрэстаматыі... Як пачуваешся ў гэтай ролі — ролі "хрэстаматыйнага пісьменніка"? Ці думаў калі-небудзь, што патрапіш у школьныя падручнікі? Як ставіўся сам у дзяцінстве да хрэстаматыі?

— У дзяцінстве для мяне кожны пісьменнік быў не зямной, зусім не такой, як усе астатнія людзі, істоты; школьная хрэстаматыя таксама здавалася нечым вечным, непадлеглым крытыцы — як, скажам, для верніка Святое пісанне. Дужа я тады быў малы, наўня і чысты... Канешне, і не марыў, што сам некалі патрапіў у хрэстаматыю. Адгалоскі дзяцінства жывучы, тады і пачаўся ў ролі "хрэстаматыйнага аўтара" двацца. Наколькі гэта прыемна, настолькі ж і небеспечна. Справа ў тым, што ў хрэстаматыю можа ўвайсці адзін, ад сілы некалькі твораў, да таго ж твораў часта не лепшых, "прадальных". Разу-мееш? Школьнік, ці гімназіст, ці студэнт чытае або прыбігае тэкст вачыма, і ў яго складаецца думка, што іпсэр ён ведае, які перад ім пісьменнік, і ён можа ніколі ў жыцці больш не чытаць яго. А між тым лепшае засталася якраз "за бортам" хрэстаматыі.

— Табе самому вядома (магчыма, на выступленнях або па лістах, якія ты атрымліваеш), як успрымаюць тваю творчасць школьнікі? Той жа "Шчарбаты талер", уключаны ў кнігу для пазакласнага чытання ў 5 класе "Ветразі"?

— Думам, што успрымаюць маю творчасць гэтак сама, як і творчасць любога іншага пісьменніка, — па-рознаму. Камусьці яна падабаецца, камусьці не. Так і павіна быць. Калі ж канкрэтна, адзін хлопчык з другога класа, помню, назваў у газеце "Кніжны мой" мой "Талер" сваёй любімою кнігаю... Было пісьма ад дванаццацігадовай дзяўчынкі (друкавалася ў часопісе "Бярэзка"), з такімі словамі: "Ваша кніга для мяне з'яўляецца індэксальнай лета" — так і напісала, мілая дзяўчынка, праз "і"...

— А як нарадзілася ідэя перакласці "Шчарбаты талер" на рускую мову і падарыць яе расійскім чытачам? Хто тут каго знайшоў — ты выдаўца або выдавец — цябе? І наогул, ці не мог бы ты расказаць (вядома, наколькі гэта магчыма) пра знешні бок справы (выдавец, наклад, умовы распаўсюджвання кніжкі і г.д.)?

— У апавяданні А.Аверчанка ёсць эпізод, дзе размаўляюць два эмігранты. "Што да мяне, то я не прападу, — кажа адзін. — Знайду якое-небудзь багатае дурня-грэка — разам справу і абіпаю!" Праз нейкі час сустракаюцца: "Ну што, знайшоў дурня-грэка з грашышкам?" — "Не, — адказвае, адважыўшы вочы, — дакладней, ён знайшоў мяне, дурня...". Калі ж сур'ёзна, то ёсць у нас у Мінску такое выдавецтва, "Сучасны літаратар". Галы два таму яно пачало выпускаць серыю кніжак на рускай мове — "Дэтэктыў для дзяўчынак і хлопчыкаў". Мне паказалі некалькі кніжак гэтай серыі, прапанавалі выдаць свой "Талер", паабіжалі нават паслугі перакладчыка. Але я ўзяўся перакладаць сам. Увесь працэс, дарэчы, ад злучы рукі да выхату кнігі заняў цэлы год, але нарэшце яна выйшла, пад крыху змененай назвай — "Тры талеры", накладам у 10100 асобнікаў. Адносна ўмовай распаўсюджвання магу сказаць толькі тое, што прада-вана кніжка будзе, здаецца, толькі ў Расіі. На апошняй старонцы там паказана: "Книги издательства АСТ можно заказать по адресу 107140, москва, а/я 140, АСТ — "Книги по почте".

— Наколькі я ведаю, раней твае творы перакладаліся ўжо на замежныя мовы; твая класічная, не пабоіся гэтага слова, "Бляха" ў перакладзе на англійскую друкавалася нават у амерыканскім "Ікарусе"... Вось калі параўнаць адчуванні, напрыклад, тое (у сувязі з "Бляхай") і цяперашняе (у сувязі з "Талерам"), дык дзе больш радасці, здзіўлення, спадзявання на чытацкае разуменне?

— Гэтыя адчуванні нельга нават і параўноўваць. Калі я друкаваўся ў Амерыцы, я быў аўтарам адзінай маленькай кніжкі з чатырма

апавяданнямі... І раптам пасыпалася. Адзін ліст з Амерыкі, другі, пасля разавы кантракт, пасля нейкай анкеты, пасля гранкі апавядання, загаловак якога перакладлі на англійскую мову з трыма варыянтамі зноск, пасля копія чэка на 250 долараў з банка на Манхэтэне, пасля і самі долары (у той час, здаецца, у 95-м, Дзяржаўная прэмія Беларусі была меншая за гэтую суму)... Усё гэта было так нова, так незвычайна... На нейкі час нават узнікла іпозія калі не славы, дык прызнання, поспеху; усё гэта так нагадвала міраж пісьменніка "сапраўднага", вядомага, аблашчанага поспехам, — міраж, які мы назіраем, скажам, у заходніх фільмах: стаіць сабе ў беласнежнай кашулі і шортах, у цёмных акуларах, на фоне мора і ўласнай яхты, адной рукой абдымаючы дзяўчыну-прыгажуню, другой падпісваючы направа і налева кантракты які-небудзь французскай ці амерыканскай шчаслівых-выскачка...

Цяпер нават шкада троку, што ўсё скончылася гэтак хутка і па сутнасці нічым.

— Давай цяпер па парадку. Першае — радасць. Наогул ты задаволены канчатковым рускім варыянтам апавесці? І ў сэнсе якасці перакладу (так, пераклад — твой, уласны, і ўсё-такі?), і ў сэнсе мастацкага афармлення, дый ва ўсіх астатніх сэнсах?

— Асабіста мне рускі варыянт падабаецца нават больш за арыгінал. Перакладаць было лёгка і цікава. Ніякіх чарнавікоў, толькі кнігі і камп'ютэр, ну і слоўнік, вядома. Я дазваляў сабе падурэць — напрыклад, гэтак ажыўляючы дыялогі: "Места, сказал, у вас там истерическое!" (гаворыць напалохана бабулька галоўнай героіні). "Историческое", — папраўляе ўчастковы. У беларускім варыянце такой гульні слоў не было. Наконт мастацкага афармлення гэта лепшая з маіх (усяго троку) кніг. Што датычыць "астатніх сэнсаў"... Здагадваюся, што ты маеш на ўвазе сэнс грашовы. Мне запалілі роўна столькі, колькі і за арыгінал — выдзелены ў "Юнацтва". Відаць, гэта справядліва. Апавесць жа я пісаў амаль год, пасля яшчэ два кнігі рыхтавалася да выдання. А на пераклад пайшоў усяго адзін месяц.

— Другое — здзіўленне. Я не выкладаю хацёў бы спытаць пра гэта... Здзіўленне творчага характару — непазбежны спадарожнік таго, што перакладае, і таго, што чытае пераклад, асабліва калі ён добра ведае абедзве мовы, перакладную і арыгінальную. А ў ібсе, Андрэй, якраз такі выпадак. Калі, урэшце, ты здзіўляўся больш: у працэсе перакладу або тады, калі ўбачыў сябе на рускай у гатовым выглядзе, у выглядзе выдзеленай кніжкі?

— Я дарагі Мікола, на жаль, знаходжуся якраз у тым, не зусім прыемным для пісьменніка, узросце, калі развучаешся здзіўляцца наогул чаму бтам нібыло. Ды верце — гэта, па-руску кажучы, "бляж", гэта часовае. Гэта прайдзе. У літаратуры я ўжо чатырнаццаць гадоў, калі лічыць ад года з'яўлення ў друку першага апавядання, а здаецца, што ніколі сапраўднага яшчэ і не было, што я толькі-толькі пачынаю намагавацца сваю дарогу і штосьці, добрае, галоўнае, значнае — наперад...

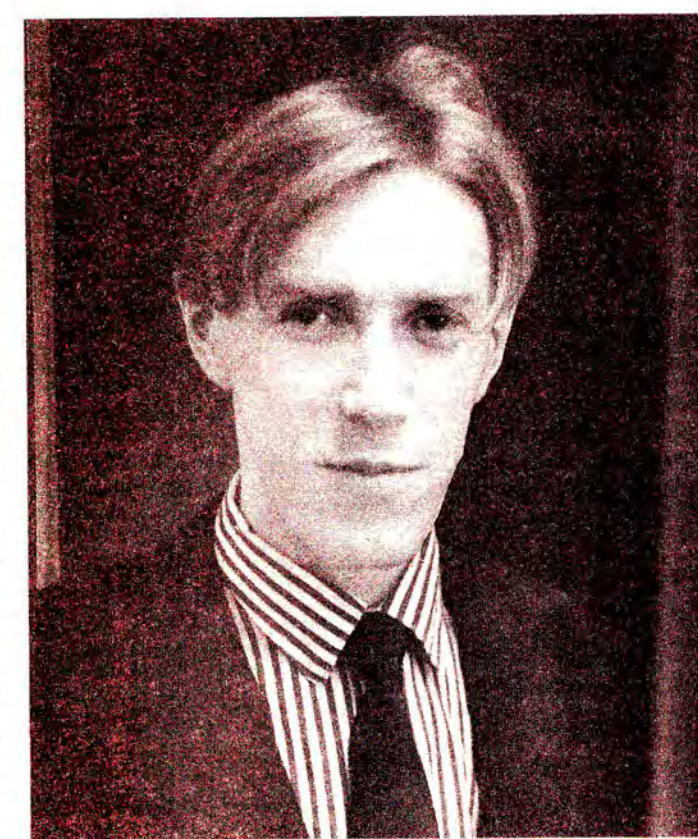
— Трэцяе — спадзяванне на чытацкае разуменне, прызнанне і водгук. Ці зможа, на твой погляд, заікаваць расійскага чытача багаты і, дарчы, чыста нацыянальны культурна-гістарычны каларыт тваёй апавесці? Або ў гэтым выпадку ты робіш стаўку выключна на еіны прыгодніцка-дэтэктыўны элемент?

— Тут дарчы будзе прывесці цалкам (прашу прабачэння за няспаспаленні) аналіз да кнігі: "Эта приключенческая повесть перенесет читателя на живописные просторы Беларуси, где во время летних каникул е юные герои заняты поисками (весьма опасными для жизни) клада. Лирим повести, ее мягкий юмор, белорусский колорит никого не оставят равнодушными, помогут понять глубинку души простого, бесхитростного и талантливого белорусского народа". (Звярні ўвагу на таўталогію "простой — бесхитростный".)

Разам з тым я не настолькі наўня, каб разлічваць на нейкае імгненнае "прызнанне", "разуменне" і інш. Хутчэй за ўсё кніга кане ў бяскоўнае Лету расійскай маскультуры, "літаратурнай папсы", як я я называю.

— Наша прыгодніцкая літаратура мае галоўныя традыцыі. Янка Маўр, Уладзімір Караткевіч, Леанід Дайнека, Кастусь Тарасаў... цяпер воль Андрэй Федарынка. Андрэй, я правільна вы-будаваў гэты ланцужок? Ці ты б хацеў назваць яшчэ каго-небудзь з пісьменнікаў такога жанру, хто выклікае ў цябе павугу і каго ты лічыш сваім настаўнікам? Магчыма, не толькі з беларускіх...

— Адразу зробім папраўку — дзіцяча прыгодніцкая літаратура. У Караткевіча, акрамя "Часені", нічога больш у гэтым плане і не успамінаецца, Дайнеку і Тарасава таксама наўрад ці можна назваць пісьменнікамі "дзіцячымі"... Застаецца Маўр. Даўна: у дзяцінстве я

вельмі шмат чытаў беларускай літаратуры, але ў памяці чамусьці засталася Гюго ("Бог Жаргас"), я прачытаў у чатыры гады, Гэон, Улзе, Дікенс, Кохан Дойд, Майн Рыл — дарчы, нядаўна, паспрабаваў перачытаць ягонага "Безгалоўнага вершніка" (мэнавіта так раман перакладаўся дасюда) і проста жахнуўся... З рускіх — Рыбакоў, Драгунскі, Гайдар. Я вельмі люблю амерыканскую літаратуру: Элгар По, О. Генры, М.К. Ролінгс — яе кніга "Аднаголка" са мною ўсё жыццё, я чытаў яе ў шчыў гадоў, у шнашчаша, у дваццаці шчыў, чытаю цяпер — і ўсё з аднолькавым пачуццём захаплення і зайдрысці... Люблю "Знесеных ветрам" — не бяздарны фільм, а цудоўны раман, хоць і не разумею прыкраса промаху Мітчэл — Рэт жа ніякім чынам не мог ведаць, што Скарлет застрэліла яна! І самае цікавае, што менавіта на гэтай памылцы Мітчэл лабудаваны працяг — "Скарлет" Рыплей!

— Андрэй, табе ўжо вядома якая-небудзь разакцыя расійскіх чытачоў?

— Абсалютна ніякая. Я раскупляецца кнігі і ці раскупляецца наогул? Як чытаецца? Не

Акцёр-студэнт

Акцёрская кар'ера Аляксандра Андрэенкі пачыналася ў дзіцяча-юнацкім тэатры "Мара". І гэта, відаць, не выпадкова — назва тэатра як нельга лепш адпавядала імёну Аляксандра стаць артыстам. Сёння яго мара здзіўляе — ён трэці год працуе ў Беларускай акадэмічнай драматычнай тэатры імя Якуба Коласа ў Віцебску, сыграў некалькі вядучых роляў у прэм'ерных спектаклях. Але таму, што А.Андрэенка з'яўляецца і студэнтам-завочнікам Беларускай акадэміі мастацтваў, яму, аднаму з найбольш здольных маладых акцёраў Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь устанавіла дзяржаўную стэпендыю.

Фота Аляксандра ХІТРОВА, БЕ.ІТА.

Без рэтушы

"Студэнцкія аўтобусы" па выхадных

Надзельныя маршруты аўтобусаў з Валожына на Мінск сапраўды можна назваць студэнцкімі. Асабліва ў вяртанні час. Навучэнцы навадоўка хутчэй селадзіў у бочцы, чым павольных пасажыраў.

А пачынаецца ўсё на вакзальнай пляцоўцы. Тут туюсячыя прадстаўнікі самых розных ВУН, гэхнікумаў, разнастайных факультэтаў. Былыя аднакурснікі, а цяпер перакурсынікі, і "дэбелі" (навучнікі старых курсаў) веселагамоўяцца ў чаканні аўтобуса.

Восі і ёсці! Што тут пачынаецца! Дзеці! Пакет! І непадалёку сумак прапінваюцца па ўперад нагруканымі юнакамі і дзяўчынкамі, нярэдка з дапамогай баньшчэ, з адной мэтай — у першыя рады ўварвацца ў салон. Бедныя таты і мамы ледзь вытрымліваюць натоўп "дзіцей", калі спрабуюць выйсці з аўтобуса. Прыемнага ў гэтай сітуацыі мала. Бацькі ў такім выпадку — непатрэбныя перашкоды ўсім. І смешна глядзець іх і шкада.

Нарэшце ўсе ўтрамбаваліся. Павольна аўтобус пачынае іх рух у сталец, а студэнты — свае двухгадзінныя ўзямні. Пра што гоманіць моладзь?

Заўсёды актуальнымі тэмамі былі і будуць — жыццё ў інтэрнэце, здача экзаменаў, выпадкі з выкладчыкамі і ўсялякія студэнцкія прыколы. Прызначна, мін асабіста недакладчыкі такіх размоваў. Можна, таму, што ўражлівыя першукішчы, заклінаючыся ад пачуццяў, даюць пакінуць ўжо расказаны, напугана, усё, што магчы і не магчы. Менавіта іх даводзіцца слухаць часцей за ўсё. Але ж гэта нармальна. Хлопцы ганарана тым, як адзначаюць амаль штодзёныя свята, напрыклад, такай прымаслоўнасці ці Дзень Парыжскай камуны. Дзяўчаты выказваюць уражанні пра нацыі Мінск, падарожжы ў Макдональдс, шкавія знаёмстваў... Усёго не пералічыць.

Вольга ДУБОВІК.

Жарты

— Што гэта: чай ці кава? Мне здаецца, што напой пахне газай.

— Калі вам здаецца, што пахне газай, то гэта — чай, бо кава ў нас пахне шпінаравай.

— У вас вельмі хутка выплодаюцца валасы. Вы што-небудзь робіце, каб іх уратаваць?

— А як жа! Дамагаюся разводу.

— У энгаграфічным музеі гід кажа:

— Перад вамі шкелет дыназаўра, які жывіў 80 мільянаў гадоў таму.

— Дзіўна! — усклікнуў адзін з наведвальнікаў музея.

— Гэта вы з такім дакладнасцю ўставае ў ўзрост жывёлы?

— Гэта вельмі проста, — адказаў гід. — Калі я прышоў сюды працаваць, то мне казалі,

што дыназаўры 80 мільянаў гадоў, а ўжо тут працяну васемнаццаці гадоў.

— У час аўдыёнаў аўдыючы раптам абавіюць:

— Адзін спадар толькі што згубіў пяць тысяч долараў. Ён гатовы аддаць тысячы долараў таму, хто верне яму партаманет.

Усеагульная ішчына. Затям з глыбіні тэмы пачуліся галасы:

— Дзе тысячы!..

— Дзе тысячы!..

— Доктар, вы ведаеце, што інныя ўрачы балыны не згодны з вашым дыягназам майх хвороб?

— Так, я ведаю. Спадзяюся, што ўскрэшце нас расудзіць.

Канстанцін КАРЯЛЮК.

Парады гаспадыні

* Луска з рыбы лягчы знімецца, калі рыбу пакласці ў глыбокі посуд і заліць кіпенем. Праз хвілінку дастаць і адрэць ж акунуць у халодную ваду.

* Кавалчкі рыбы пры пасажанні не разваліцца, калі іх смажыць, абавіаць у мучу і вытрымаць 10-15 хвілін, а потым пакласці на пахальню ў гарачы алей.

* Пры закісненні мяса не гарыць, калі ў духоўку паставіць міску з вады.

* Аўдыёнае мяса будзе мяккім, калі намазаць яго сумесцю волату і алею і пакінуць так на 1-2 гадзіны, пасля чаго смажыць.

Падрыхтавала Аліна ЯНКОўСКАЯ.

ПАНАДЗЕЛАК, 23 КРАСАВІКА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

7.00 "Из забавниа и праха".
Дак. фільм.
7.40 "Тэатраметр".
8.00 Рэзанс.
9.00, 15.00 Навіны.
9.10 "Самазванцы".
10.10 "Усе нармальна, мамі!".
10.40 Прэм'ер-парал.
11.10 "Сад мары".
11.40 "Новая прыгода гномаў".
12.10 Музычная праграма (Міжнародны Французскі Канал).
13.00 "Час мясцовых".
13.10 "Жамчужыны акіяна".
Маст. фільм.
14.30 Сталіца.
15.15 "Калі ласка, ці Пабочным асобам уваход забаронены".
Маст. фільм для дзяцей.
16.30 "Тэлеанігатор".
16.55 "Дзед і іжыры". 1-я і 2-я серыі.
20.05 3 дакладныя крміні.
20.40 Калыханка.
21.00 Панарама.
21.35 "Самазванцы".
22.35 Галейн.
23.05 "Панарама АРТ".
23.35 А. Дзюна ў меладраме "Дзень і ноч".

ГРТ

14.00, 17.00, 23.25 Навіны.
14.20 Зорная галзіна.
14.45 "Да насонашч і старэй".
15.20 "Пакемон".
15.45 "Ералаш".
15.55 "Паватрыя замкі".
17.25 Спецпаратрак "Архангельскае экаларда".
17.45 "Чайны час".
18.40 "Хто хоча стаць мільянерам?".
19.45 "Доброй ночы, малышы!".
20.00 Час.
21.00 "X-files".
21.55 "Рэзніцы". "Маё тэатральнае жыццё". Фільм 4-ы.
22.50 Погода.
23.55 Канцэрт "Чаффі". 15 гадоў Усе толькі пачынаецца!

РАСІЯ

15.00 Мультифільм.
15.25 "Простыя ішчы".
16.00, 19.00, 22.00 Весткі.
16.30 "Хадзіне па пакутах".
18.00 "Камісар Рэкс".
19.30 Мясцовы час. Весткі—Масква.
19.50 Дзітэктыв "Без тэрміну даўнасці".
21.35 М. Жванэчкі "Простыя рэчы".
22.30 Мясцовы час.
22.40 Падарожжы.
23.50 "Востраў-матылек".
23.05 Архыўны тэіы.
23.30 Фільм "Захачу — пакажы".
1.20 "Спорт за тыдзень".

КУЛЬТУРА

7.05 Навіны культуры.
7.20 Пасля навін.
7.40 "Там на невадомых дарожках". Маст. фільм.
8.45 "Тыны часам".
9.15 Р. Шуман. Сімфонія 1 "Веселіны".
9.50 "Карадзілы". Дак. фільм. 10.00 "Каліска мяжыж".
Серыял.
11.30 Навіны культуры.
11.40 "Акадэмія пана Кляксэ". Маст. фільм. 1-я серыя.
13.00 Гісторыя "Віцебскае".
13.30 Навіны культуры.
13.45 Мультифільм.
14.15 Сферы.
15.00 Навіны.
15.15 "Востраў-матылек".
15.30 Музычная і жанчына.
15.50 Завочныя казкі.
16.15 "Партрэт горада на фоне горада".
16.40 "Каліска мяжыж".
Серыял.
17.30 Навіны культуры.
17.40 "Свет ачыіны".
18.05 "3 весткі адзін".
18.30 "І пра са і пра сабе".
19.10 "Вячэрняя казка".
19.15 Мультифільм.
19.30 Навіны культуры.
19.50 "2125 Дж. Кіліл "Мым лэі".
Спектакль.
20.15 Пасля навін.
22.30 Ад кінаваагара да відаарта.
23.00 Навіны культуры.

НТБ

5.00 Сёння раніш.
5.15, 7.15 Спорт, надвор'е.
5.20, 6.35 У друк.
5.35, 7.40 Карлавы вал.
5.50, 7.20 У запас.
6.20, 7.50 Галзіна быка.
6.50 Тушыне святло.
7.55 "Вушыны рабёты літаратуры".
9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сёння.
9.20 "Вушыны рабёты літаратуры".
10.30 "Вушыны рабёты літаратуры".
11.30 Стары тэлевізар.
14.40 У запас.
15.30 "Элен і рабёты".
16.10 "Футбольны клуб".
17.05 "О, ішчаслівычкі!".
18.35 Герой дня.
19.00 "Дасе дзітэктыва Дуброўскага".
20.15 Фільм А. Зіненкі "Тэле-гаспадарка".
21.50 Тушыне святло.
22.00 "Спартак. Гульня на полі гісторыі". 1-я серыя.
23.15 Сёння апоўначы.
23.50 Галзіна быка.
24.00 "Пляж".
24.35 "Сакрэтныя матэрыялы".
16.00 "Ікс-мен".
16.30 "Шкадлівы сабака".
17.00 "Дарма і Грэг".
17.45 Гараскон СТВ.
18.00 "Выпадовы сведка".
19.30 Навіны "СТБ — 24 гадзіны".
19.55 "Віртуальны свет".
20.00 "Мэш".
20.15 Міжнародныя спартыўныя навіны на СТВ.
20.45 "Вечэрніца".
21.00 "Гульня ў пахлідонога".
22.05 Камедыя "Памынішча цэламі".
0.20 Навіны СНД.
0.35 Камедыя "Дзе ночы з Клепатры".

РАДУНІЯ

7.00 "Серафім". Дак. фільм аб іаакымых святары.
7.30 Зароўе.
8.00 "Самазванцы".
9.00, 15.00 Навіны.
9.10 Слова Мітрапаліта Філарэта на Радуніі.
9.25 Фільм — дэіям "Руслан і Людміла". Маст. фільм.
1-я і 2-я серыі.
11.50 "Цені і сілуэты". Да 100-годдзя дня нараджэння беларускага спевака М. Забэйды-Суміцкага.
12.10 "Радуніца". Маст. фільм.
13.30 "Званы Дабраеўскага".
14.00 "Жамчужыны акіяна".
15.15 Меладрама "Запамінае мяне такой".
15.35 Мультифільм.
18.10 "Знахар". 1-я і 2-я серыі.
18.25 "Знахар". 1-я і 2-я серыі.
19.15 "Тайны свет Алекс Мах".
19.45 Мультифільм.
20.10 25-ы кадр.
20.30 "Суднавін".
21.10 "Усе мае дзеці".
22.00 "Адэскае каманды Кухто".
22.30 "Ток-шоу "Будні".

ГРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.25 Навіны.
8.15 "Паватрыя замкі".
9.55 "Пале ідулаў".
14.20 Пар гары.
14.45 "Да насонашч і старэй".
15.20 "Пакемон".
15.45 "Ералаш".
15.55 "Паватрыя замкі".
17.25 "Усе падарожжы каманды Кусто".
17.55 Як гэта было. "Чарнобыль, 1986 год".
18.40 "Хадзіне па пакутах".
19.45 "Доброй ночы, малышы!".
20.00 Час.
21.00 Прыгодніцкі фільм "Зола".
22.50 "Цывілізацыя".
23.40 Трылер "Дэман-чырульнік".

РАСІЯ

7.00, 8.00, 10.00, 19.00, 22.00 Весткі.
7.30 "Раніца з "Аргументамі і фактамі".
7.35 Мультифільм.
7.45 "Праваслаўны каліндар".
7.50 Мясцовы час. "Дзяжурная часць".
8.15 Дзітэктыв "Без тэрміну даўнасці".
8.45 "Тыны часам".
9.15 Р. Шуман. Сімфонія 1 "Веселіны".
9.50 "Карадзілы". Дак. фільм. 10.00 "Каліска мяжыж".
Серыял.
11.30 Навіны культуры.
11.40 "Акадэмія пана Кляксэ". Маст. фільм. 1-я серыя.
13.00 Гісторыя "Віцебскае".
13.30 Навіны культуры.
13.45 Мультифільм.
14.15 Сферы.
15.00 Навіны.
15.15 "Востраў-матылек".
15.30 Музычная і жанчына.
15.50 Завочныя казкі.
16.15 "Партрэт горада на фоне горада".
16.40 "Каліска мяжыж".
Серыял.
17.30 Навіны культуры.
17.40 "Свет ачыіны".
18.05 "3 весткі адзін".
18.30 "І пра са і пра сабе".
19.10 "Вячэрняя казка".
19.15 Мультифільм.
19.30 Навіны культуры.
19.50 "2125 Дж. Кіліл "Мым лэі".
Спектакль.
20.15 Пасля навін.
22.30 Ад кінаваагара да відаарта.
23.00 Навіны культуры.

КУЛЬТУРА

7.05 Навіны культуры.
7.20 Пасля навін.
7.40 "Там на невадомых дарожках". Маст. фільм.
8.45 "Тыны часам".
9.15 Р. Шуман. Сімфонія 1 "Веселіны".
9.50 "Карадзілы". Дак. фільм. 10.00 "Каліска мяжыж".
Серыял.
11.30 Навіны культуры.
11.40 "Акадэмія пана Кляксэ". Маст. фільм. 1-я серыя.
13.00 Гісторыя "Віцебскае".
13.30 Навіны культуры.
13.45 Мультифільм.
14.15 Сферы.
15.00 Навіны.
15.15 "Востраў-матылек".
15.30 Музычная і жанчына.
15.50 Завочныя казкі.
16.15 "Партрэт горада на фоне горада".
16.40 "Каліска мяжыж".
Серыял.
17.30 Навіны культуры.
17.40 "Свет ачыіны".
18.05 "3 весткі адзін".
18.30 "І пра са і пра сабе".
19.10 "Вячэрняя казка".
19.15 Мультифільм.
19.30 Навіны культуры.
19.50 "2125 Дж. Кіліл "Мым лэі".
Спектакль.
20.15 Пасля навін.
22.30 Ад кінаваагара да відаарта.
23.00 Навіны культуры.

НТБ

5.00 Сёння раніш.
5.15, 7.15 Спорт, надвор'е.
5.20, 6.35 У друк.
5.35, 7.40 Карлавы вал.
5.50, 7.20 У запас.
6.20, 7.50 Галзіна быка.
6.50 Тушыне святло.
7.55 "Вушыны рабёты літаратуры".
9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сёння.
9.20 "Вушыны рабёты літаратуры".
10.30 "Вушыны рабёты літаратуры".
11.30 Стары тэлевізар.
14.40 У запас.
15.30 "Элен і рабёты".
16.10 "Футбольны клуб".
17.05 "О, ішчаслівычкі!".
18.35 Герой дня.
19.00 "Дасе дзітэктыва Дуброўскага".
20.15 Фільм А. Зіненкі "Тэле-гаспадарка".
21.50 Тушыне святло.
22.00 "Спартак. Гульня на полі гісторыі". 1-я серыя.
23.15 Сёння апоўначы.
23.50 Галзіна быка.
24.00 "Пляж".
24.35 "Сакрэтныя матэрыялы".
16.00 "Ікс-мен".
16.30 "Шкадлівы сабака".
17.00 "Дарма і Грэг".
17.45 Гараскон СТВ.
18.00 "Выпадовы сведка".
19.30 Навіны "СТБ — 24 гадзіны".
19.55 "Віртуальны свет".
20.00 "Мэш".
20.15 Міжнародныя спартыўныя навіны на СТВ.
20.45 "Вечэрніца".
21.00 "Гульня ў пахлідонога".
22.05 Камедыя "Памынішча цэламі".
0.20 Навіны СНД.
0.35 Камедыя "Дзе ночы з Клепатры".

РАДУНІЯ

7.00 "Серафім". Дак. фільм аб іаакымых святары.
7.30 Зароўе.
8.00 "Самазванцы".
9.00, 15.00 Навіны.
9.10 Слова Мітрапаліта Філарэта на Радуніі.
9.25 Фільм — дэіям "Руслан і Людміла". Маст. фільм.
1-я і 2-я серыі.
11.50 "Цені і сілуэты". Да 100-годдзя дня нараджэння беларускага спевака М. Забэйды-Суміцкага.
12.10 "Радуніца". Маст. фільм.
13.30 "Званы Дабраеўскага".
14.00 "Жамчужыны акіяна".
15.15 Меладрама "Запамінае мяне такой".
15.35 Мультифільм.
18.10 "Знахар". 1-я і 2-я серыі.
18.25 "Знахар". 1-я і 2-я серыі.
19.15 "Тайны свет Алекс Мах".
19.45 Мультифільм.
20.10 25-ы кадр.
20.30 "Суднавін".
21.10 "Усе мае дзеці".
22.00 "Адэскае каманды Кухто".
22.30 "Ток-шоу "Будні".

ГРТ

8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 23.25 Навіны.
8.15 "Паватрыя замкі".
9.15 "Забойная сіла-2".
10.15 "Усе падарожжы каманды Кусто".
10.40 Гісторыя аднаго ішчаслівага.
11.30 "Вушыны рабёты літаратуры".
12.40 Да насонашч і старэй.
15.20 "Пакемон".
15.45 "Ералаш".
15.55 "Паватрыя замкі".
17.25 "Усе падарожжы каманды Кусто".
17.55 Як гэта было. "Чарнобыль, 1986 год".
18.40 "Хадзіне па пакутах".
19.45 "Доброй ночы, малышы!".
20.00 Час.
21.00 Прыгодніцкі фільм "Зола".
22.50 "Цывілізацыя".
23.40 Трылер "Дэман-чырульнік".

РАСІЯ

7.00, 8.00, 10.00, 19.00, 22.00 Весткі.
7.30 "Раніца з "Аргументамі і фактамі".
7.35 Мультифільм.
7.45 "Праваслаўны каліндар".
7.50 Мясцовы час. "Дзяжурная часць".
8.15 Дзітэктыв "Без тэрміну даўнасці".
8.45 "Тыны часам".
9.15 Р. Шуман. Сімфонія 1 "Веселіны".
9.50 "Карадзілы". Дак. фільм. 10.00 "Каліска мяжыж".
Серыял.
11.30 Навіны культуры.
11.40 "Акадэмія пана Кляксэ". Маст. фільм. 1-я серыя.
13.00 Гісторыя "Віцебскае".
13.30 Навіны культуры.
13.45 Мультифільм.
14.15 Сферы.
15.00 Навіны.
15.15 "Востраў-матылек".
15.30 Музычная і жанчына.
15.50 Завочныя казкі.
16.15 "Партрэт горада на фоне горада".
16.40 "Каліска мяжыж".
Серыял.
17.30 Навіны культуры.
17.40 "Свет ачыіны".
18.05 "3 весткі адзін".
18.30 "І пра са і пра сабе".
19.10 "Вячэрняя казка".
19.15 Мультифільм.
19.30 Навіны культуры.
19.50 "2125 Дж. Кіліл "Мым лэі".
Спектакль.
20.15 Пасля навін.
22.30 Ад кінаваагара да відаарта.
23.00 Навіны культуры.

КУЛЬТУРА

7.05 Навіны культуры.
7.20 Пасля навін.
7.40 "Там на невадомых дарожках". Маст. фільм.
8.45 "Тыны часам".
9.15 Р. Шуман. Сімфонія 1 "Веселіны".
9.50 "Карадзілы". Дак. фільм. 10.00 "Каліска мяжыж".
Серыял.
11.30 Навіны культуры.
11.40 "Акадэмія пана Кляксэ". Маст. фільм. 1-я серыя.
13.00 Гісторыя "Віцебскае".
13.30 Навіны культуры.
13.45 Мультифільм.
14.15 Сферы.
15.00 Навіны.
15.15 "Востраў-матылек".
15.30 Музычная і жанчына.
15.50 Завочныя казкі.
16.15 "Партрэт горада на фоне горада".
16.40 "Каліска мяжыж".
Серыял.
17.30 Навіны культуры.
17.40 "Свет ачыіны".
18.05 "3 весткі адзін".
18.30 "І пра са і пра сабе".
19.10 "Вячэрняя казка".
19.15 Мультифільм.
19.30 Навіны культуры.
19.50 "2125 Дж. Кіліл "Мым лэі".
Спектакль.
20.15 Пасля навін.
22.30 Ад кінаваагара да відаарта.
23.00 Навіны культуры.

НТБ

5.00 Сёння раніш.
5.15, 7.15 Спорт, надвор'е.
5.20, 6.35 У друк.
5.35, 7.40 Карлавы вал.
5.50, 7.20 У запас.
6.20, 7.50 Галзіна быка.
6.50 Тушыне святло.
7.55 "Вушыны рабёты літаратуры".
9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сёння.
9.20 "Вушыны рабёты літаратуры".
10.30 "Вушыны рабёты літаратуры".
11.30 Стары тэлевізар.
14.40 У запас.
15.30 "Элен і рабёты".
16.10 "Футбольны клуб".
17.05 "О, ішчаслівычкі!".
18.35 Герой дня.
19.00 "Дасе дзітэктыва Дуброўскага".
20.15 Фільм А. Зіненкі "Тэле-гаспадарка".
21.50 Тушыне святло.
22.00 "Спартак. Гульня на полі гісторыі". 1-я серыя.
23.15 Сёння апоўначы.
23.50 Галзіна быка.
24.00 "Пляж".
24.35 "Сакрэтныя матэрыялы".
16.00 "Ікс-мен".
16.30 "Шкадлівы сабака".
17.00 "Дарма і Грэг".
17.45 Гараскон СТВ.
18.00 "Выпадовы сведка".
19.30 Навіны "СТБ — 24 гадзіны".
19.55 "Віртуальны свет".
20.00 "Мэш".
20.15 Міжнародныя спартыўныя навіны на СТВ.
20.45 "Вечэрніца".
21.00 "Гульня ў пахлідонога".
22.05 Камедыя "Памынішча цэламі".
0.20 Навіны СНД.
0.35 Камедыя "Дзе ночы з Клепатры".

РАДУНІЯ

7.00 "Серафім". Дак. фільм аб іаакымых святары.
7.30 Зароўе.
8.00 "Самазванцы".
9.00, 15.00 Навіны.
9.10 Слова Мітрапаліта Філарэта на Радуніі.
9.25 Фільм — дэіям "Руслан і Людміла". Маст. фільм.
1-я і 2-я серыі.
11.50 "Цені і сілуэты". Да 100-годдзя дня нараджэння беларускага спевака М. Забэйды-Суміцкага.
12.10 "Радуніца". Маст. фільм.
13.30 "Званы Дабраеўскага".
14.00 "Жамчужыны акіяна".
15.15 Меладрама "Запамінае мяне такой".
15.35 Мультифільм.
18.10 "Знахар". 1-я і 2-я серыі.
18.25 "Знахар". 1-я і 2-я серыі.
19.15 "Т